

80-0000

ကိုကို လူဆိုး

အခန်း (၁)

သွန်းရွှေရည်ရဲ့ ခြေလှမ်းလေးတွေက သွက်လက်ဖျတ်လတ်စွာဖြင့် သူမတက်ရောက်နေသည့် ပညာရေးဒါနသင်တန်းဆီသို့ လျှောက်နေသည်။ ။

နောက်ကျနေပြီ ဒေါ်လေးကြောင့်ပဲ ... ဘာမှန်းမသိဘူး၊ ရည့်ကို ဒေါ်လေးသူငယ်ချင်း၏ သားနှင့် မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။ ။

‘ဒါကညို့တူမလေး သွန်းရွှေရည်ပါ။ ခင်မင်တဲ့ သူတွေကတော့ ရည်လို့ ပဲခေါ်တယ်၊ သူလေးက ဒေါ်လေးသူငယ်ချင်းရဲ့ သား ကမ္ဘာကျော်တဲ့ ...’

ထက်ကမ္ဘာကျော်ဆိုတဲ့ ကောင်ရဲ့ မျက်နှာပြောင်စပ်စပ်ကို ရည်အမြင်ကတ်မိသည်။ ။ ဒေါ်လေးညှိက လွန်တယ်၊ ငယ်သူငယ်ချင်းရဲ့ သားကို ဘာဖြစ်လို့ များ ခေါ် လာပြီး ကိုယ့်တူမအပျိုလေးနဲ့ လာမိတ်ဆက်ပေးနေရတယ်လို့ တကူးတက။ ရည်ကိုအထင်သေးမှာ ပေါ့။

ကမ္ဘာ့ မျက်လုံးတွေကလည်း ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ဒေါ်လေးရဲ့ အထာကိုသိနေမှာ ပဲလေ၊ သင်တန်းတောင် နောက်ကျနေပြီ ထက်ကမ္ဘာက ဘာကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ရည်ကအထင်ကြီးမယ်ထင်လား ... ဝေးသေးတယ်။

သင်တန်းက စနေပြီဖြစ်သည်။ ။

‘မင်းတို့ တွေ အခမဲ့ဆိုပြီးအထင်မသေးကြနဲ့ နော်၊ ကြိုးစားကြပါ။ ဒီ

သင်တန်းတွေကနေ ထူးချွန်တဲ့ ၊ ကြီးပွားချမ်းသာသွားတဲ့ သူတွေ တပုံကြီးပဲ’

ရည့်ကို ကြည့်ပြီးပြောနေတာ၊ ဒေါ်လေးကြောင့် ... ကမ္ဘာဆိုတဲ့ လူကရော နောက်ကျမှ ရောက်လာ တယ်။ အလေးအနက်ထားတာပဲ။ သူမ လုံးဝမကျေနပ်ပါ။

ထက်ကမ္ဘာရဲ့ အကြည့်တွေက ပေါ့ပျက်ပျက်၊ ရည့်ကို စိတ်မဝင်စားသလိုလို ဒေါသဖြစ်လိုက်တာ ဒေါ်လေးရဲ့ ။

သင်တန်းပြီးတော့ ဆရာက သင်တန်းကိုနောက်မကျဖို့ ခေါ်ပြီး သတိပေးသည် ။

‘နောက်ကျမယ်ဆိုရင် မင်းသင်တန်းထဲကိုမဝင်သင့်ဘူး မိန်းကလေး၊ အခမဲ့ဆိုတာနဲ့ အလေး အနက်ထားတာတော့ မကောင်းဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ရည်တောင်းပန်ပါတယ် နောက်ထပ်ဒီလို နောက်မကျစေရပါဘူး’

‘မင်းတို့ အတွက် ပြောတာနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ်’

ဆရာက စည်းကမ်းကြီးသူလို့ နာမည်ကြီးသလို သင်ကြားရေးလည်း စေတနာပါလွန်းသည် ။

ရည်တော့မျက်နှာပူတယ်၊ ဆရာသင်္ခံကစည်းစနစ်ရှိပြီး ဘယ်သူမှ မျက်နှာသာမပေးပေ။ ဆရာ့ အကြည့်တွေကို ရည်အကြောက်ဆုံးပဲ။ အရမ်းကြောက်ရတယ်။

ရည်အိမ်ပြန်လာသည် ၊ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း လွယ်အိတ်ကိုပစ်ချ

လိုက်သဖြင့် ဒေါ်လေးညို မျက်လုံးပြူးသွားပြီး သူမအနားရောက်လာသည်။ ။

‘ဒေါ်လေးကြောင့် သိလား၊’

‘ဟဲ့ ... ဘာလဲ ဒေါ်လေးကဘာများ လုပ်မိလို့ လဲကွယ်’

‘ဟိုလူလေ ဒေါ်လေးခေါ်လာတဲ့ လူကြောင့် ရည်သင်တန်း နောက်ကျသွားရတယ်’

‘ထက်ကမ္ဘာကို ဘာထင်လို့ လဲ ရည်၊ သူ့မိဘတွေက ချမ်းသာတယ် ဟဲ့ ... တစ်ဦးတည်းသော သား’

‘သူက အရည်အချင်းရှိလို့ လား ... ဒေါ်လေးကိုပြောထားပြီးသား နော်၊ အရည်အချင်းရှိမှ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစရှိမှ ...’

‘သူ့မိဘတွေက ချမ်းသာနေပြီပဲ၊ ဘာအစွမ်းအစလိုမလဲ သူ့အဖေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ဝင်လုပ်ရုံပဲ’

‘ဒေါ်လေးလူက စပ်ဖြဖြနဲ့ မကြိုက်ပါဘူး၊ ရည်က တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျား၊ ပညာတတ် စည်းစနစ်ကြီးကြီးမှ ’

သူမပြောရင်း ဆရာသင်္ခကျော်အား သတိရမိသည်။ ။ သူမစိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲက သတို့ သားလောင်းက ဆရာသင်္ခနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲ။

ဆရာက ဂျပန်စကားသင်ပေးတာပါ၊ ဆရာက အရမ်းကောင်းတယ်၊ ဂျပန်ကနေ ပညာသင်ပြီးပြန်လာတာတဲ့ ၊ မိဘတွေကတော့ မရှိကြတော့ဘူးတဲ့ ၊ ကိုယ့်ခွေးကိုယ်ချွန် ဆင်းဆင်းရဲရဲဘဝကနေ ခက်ခက်ခဲခဲ နဲ့ ဘဝကို ရုန်းကန်ရင်းကြိုးစားခဲ့ရတာတဲ့ ။

ဆရာသင်္ခက သူမတို့ ထက်ငါးနှစ်လောက်တော့ ကြီးတယ်။ အရမ်းနု

ဖတ်ချောမောနေတာပဲ။ စည်းကမ်းတော့ ကြီးတယ်။ အမလေး ... စာကို
ဂရုမစိုက်ရင် မညာမတာ ပြောပစ်တာပါ။ ဆရာက သူမ စိတ်ကူးယဉ်က
မ္ဘာထဲက သတို့သားလေး ဖြစ်နေသည် ။

‘ရည် ... ဟဲ့ ရည် ...’

‘ရည် ... ဟဲ့’

‘ဟင်’

‘ဘာတွေစဉ်းစားပြီးပြီနော်လဲ။ ဒီလောက်ခေါ်နေတာတောင်
မကြားဘူး၊ ဟဲ့ ... ရည် သမီးစဉ်းစားနေတာ ကမ္ဘာ့အကြောင်းလား ...’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ကမ္ဘာလား ... ဝေးပါသေးတယ်၊ မျက်နှာပြောင်စပ်စ
ပ်နဲ့ ယောက်ျားကို ရည် အမုန်းဆုံးပဲ’

‘ညည်းနော် ... ဒေါ်လေးစီစဉ်တာ လက်ခံရမယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ
ဌေးသားကိုပဲ လက်ထပ် ရမယ်။ ညည်း ရည်းစားမထားရဘူးနော်’

‘မထားပါဘူး၊ ထားရင်လည်း ရည်စံထားတဲ့ သူပဲ ရွေးမယ်’

‘ဘာစံလဲ’

‘စောစောကပြောထားပြီးပြီလေ၊ မိဘချမ်းသာတာဘာမှ အထင်ကြီး
စရာမရှိပါဘူး’

ရည်က ကြေးများ ပြီး ခေါင်းမာတတ်တာ ဒေါ်လေးသိသည် ။ တူမ
အတွက် ယောက်ျားရှာနေတာ ဒေါ်လေးအလုပ်၊ ရည်ကတော့ လက်ခံချ
င်မှ လက်ခံမှာ ။

သူမိဘချမ်းသာတာ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ ကမ္ဘာ့ကြည့်ရတာ ဆိုးပေပေနဲ့
အရည်အချင်းမရှိနိုင် ပါဘူး။ နင့်ကိုတော့ လုံးဝပဲ ထက်ကမ္ဘာမကလို့ ထ

ကံစကြဝဠာပဲဖြစ်ဖြစ်။

သူမအတွေးတွေကို စိုးမိုးနေတာက ဆရာသင်္ခဲပဲ ရည့်ကိုတော့ ဆရာက စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မနက်ကပဲ သူမကိုခေါ်ဆူသေးသည် ။

‘အခမဲ့ပညာဒါနမှာ တက်တဲ့ သူတွေက ပိုပြီးကြိုးစားရမယ် မင်း သတိထားပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဆရာက သူမကို ခပ်တည်တည်ကြီးကြည့်သည် ။ အင်းလေ ... ဆရာက ရည့်လောက်ကိုဘယ်မှာ လာပြီး အရေးအရာလုပ်မှာ လဲ။ ဆရာခင်တာက မမလွန်းခင်ခင်ပါပဲ။

ပညာရေးဒါနသင်တန်းက ဂျပန်စကားပြောဆရာမပဲ ရပ်ရည်က အရမ်းကြီးမချောပေမယ့် ကြည့်လို့ ကောင်းတယ်။ ပညာလည်း တတ်တယ်လေ၊ ဆရာနဲ့ တတွဲတွဲ မမလွန်းမှာ ကားလည်း ရှိတယ်၊ ဆရာ အထင်ကြီးလောက်တယ်လေ။

ရည်မှာ က ဒေါ်လေးညိုရဲ့ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည် ။

‘ရည်’

‘ရှင်’

‘ဒေါ်လေးကို မှန်မှန်ပြောစမ်း ရည့်မှာ ချစ်သူရှိနေပြီလား’

‘မရှိပါဘူး’

‘ရည်လေးကိုကြည့်ရတာတစ်မျိုးပဲ၊ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ရီဝေကြကွဲနေပြီး၊ အတွေးတွေလွန်နေတယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူး ... သင်တန်းမှာ လေ နောက်ကျလို့ အဆူခံလိုက်ရတာ ရှက်လို့ သေတော့မယ်၊ ဒေါ်လေးကြောင့် ကမ္ဘာဆိုတဲ့ လူ နောက်ကျလို့ လေ’

‘ဆရာကတပည့်ကို ဆူချင်ဆူမယ်၊ ပြောချင်ပြောမယ်၊ ရိုက်ချင်ရိုက်မယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ’

‘ရည်က အရွယ်ကြီး ကြီးနေပြီဒေါ်လေးရဲ့ ၊ နောက်ကျတော့ လူတွေကဝိုင်းကြည့်ကြတယ်၊ ဆရာသခံက စည်းကမ်းအရမ်းကြီးတာ’

‘ဆရာသခံ’

‘အင်း ... ဆရာ့နာမည်က သခံကျော်တဲ့ ဂျပန်ကနေပညာသင်ပြီးပြန်လာတာ၊ အရမ်းခန့်တယ်၊ စည်းစနစ်ကြီးတယ်’

‘ရည်’

‘ရှင်’

‘ညည်း ... ညည်း’

‘ဘာလဲဒေါ်လေးရ အလန့်တကြားနဲ့’

‘ဒီဆရာ ဒီဆရာသခံကို ညည်း ... စိတ်ကူးယဉ်နေတာလား ...’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ညည်းရဲ့ စံနမူနာပြုရမယ့်ယောက်ျားက ညည်းဆရာ သခံဟုတ်လား၊ သူနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေပါလား’

‘အင်းလေ ... အဲ’

‘ဟဲ့ ... ရည် ... ဒီဆရာနဲ့ ညည်း’

‘ဟာ ... ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာက ရည့်လိုကောင်မလေးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားပါ့မလား၊ သူ့မှာ ချစ်သူရှိပါတယ်’

‘ဒါဆို ... ညည်းက ကြိတ်ပြီးကြိုက်နေတာလား’

‘ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒေါ်လေးကလည်း ဆရာက မိန်းကလေးတွေ အတွက် စံပြထားသင့်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးပါ၊ ရည့်ကို ကြိုက်ဖို့ နေနေသာ သာ မနက်ကသင်တန်းနောက်ကျလို့ လေ မျက်နှာတင်းတင်းကြီးနဲ့ ခေါ် ဆူတယ်’

‘ဒါကြောင့် ညည်းလေးဆတ်ဆတ်ခါ ဒေါသဖြစ်နေတာကိုး၊ ဒီဆရာ ကို ကျေးဇူးတင်တယ်။ သွန်းရွှေရည်ငျပျင်းမ၊ ဘုဆတ်ဆတ်မလေးကို ဆုံးမနိုင်လို့ လေ’

‘အဟင်း ... ဟင်း ဟင်း’

ရည်ကလည်း ရည်ပဲလေ၊ ဟုတ်တယ် အမှန်တကယ်ရည်က နည်းန ညည်းလေးမှ လူမှုရေးသိတတ် တာ မဟုတ်ဘူး ။ မကျေနပ်ရင် မကျေနပ် သလို ဘုတောပစ်တတ်သည် ။

‘ရည်လေး’

‘ရှင် ... လို့’

‘ညည်းလေး လိမ္မာပါတော့အေ’

‘ဟင် ...ဒေါ်လေးကလည်း နော် ရည့်ကိုလိမ္မာပါတော့လို့ ပြောနေရ အောင် ရည်လေးက ဘာတွေ မိုက်မဲနေလို့ လဲ’

ဒေါ်ညိုညိုခင်တစ်ယောက် တူမသွန်းရွှေရည်ရဲ့ မေးခွန်းကို ပြန်တုံ့ပြ န်ဖို့ တော့ခက်သည် ။

သူမပြောသလိုပဲ ရည်လေးမိုက်မဲတာ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ စာကြိုး စားသည် ။ ရှိတာလေးနှင့် လှအောင်ဝတ်ဆင်တတ်ပြီး ခြိုးခြံချွေတာသူ ဖြစ်နေ၏။ ခက်တာက ဘုဆတ်ဆတ်၊ ဂျစ်ကန်ကန်နှင့် လူမှုရေး နားမ လည်တာပါ။

အဓိက ကမ္ဘာ့ကို အထင်မကြီးတာပဲ၊ ဒေါ်ညိုညိုခင်ကတော့ တူမ လေးအိမ်ထောင်ဖက်အထိ စဉ်းစားပေးနေရသည် ။

‘ညို့တူမလေးနဲ့ မသားထက်ကမ္ဘာ့ကို လက်ထပ်ပေးချင်တယ် ညိုရ ယ် သားက နည်းနည်းဆိုး တယ် အလိုလိုက်ထားလို့ လေ။ ဒါပေမဲ့ သွန်း ရွှေရည်လေးဘဝရှေ့ရေးအတွက် မ တာဝန်ယူတယ်။ သားကမ္ဘာ အိမ် ထောင်နဲ့ စိတ်တွေတည်ငြိမ်စေချင်လို့ ’

‘ညို့တူမကလည်း ဆတ်ဆတ်ကြဲနေင် ဘုဆတ်ဆတ်နဲ့ ပညာတော့ကြိုးစားပေမယ့် ရည်းစား တွေဘာတွေ မထားဖူးဘူး။ ရည် လေးက မချစ်ဘဲနဲ့ လည်း ချမ်းသာတာတစ်ခုတည်းကြည့်ပြီး လက်ထပ် မှာ မဟုတ်ဘူး မရယ်’

‘လူငယ်ချင်း ရင်းနှီးအောင် တွေ့ပေးလိုက်ပါ ညိုရယ်၊ ရည်လေးက အရမ်းချောတာပဲ၊ သားကြွေ မှာ ပါ’

‘အင်းလေ ... ညိုကလည်း မလက်ထဲပဲ တူမလေးရည့်ကို အပ်ထားချင်ပါတယ်’

‘တွေ့ပေး လိုက်လေ’

မကလည်း ရည်လေးကိုချစ်သည် ။ ယောက္ခမဆိုးဆိုးနဲ့ တွေ့မှာ စိတ် ပူပြီး သူငယ်ချင်းကို ယောက္ခမ တော်စေရန် ညိုကြိုးပမ်းနေရ၏။ ရည် လေးက အရေးထဲစံထားရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်က ရှိနေသေး သ

ည် ။

‘ဒေါ်လေးနော် ရည်ကတော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ လက်ထပ်
မှာ ၊ ပြီးတော့ အရည်အချင်း ရှိတဲ့ ယောက်ျားပဲရွေးမှာ ’

‘ရည်လေးကို လိမ္မာပါတော့လို့ ပြောတာပေါ့၊
ဒေါ်လေးညှိသူငယ်ချင်းက ရည်ကိုချစ်တယ်၊ ချွေးမတော်ချင်တယ်တဲ့ ။
ဓာတ်သိကကောင်းတယ် ညည်းလေးက ဘုဘောက်လေ၊ ဒေါ်လေးညှိ
ကိုပဲ လုပ်လို့ ရမယ်’

‘အဲဒီကျတော့လည်း ရည်လေးအပိုးကျိုးကျိုးနေပြရမှာ ပေါ့လေ’

‘အမလေး ... ရင်ကျိုးပါပြီ၊ တော်တော်လိမ္မာတဲ့ တူမလေးပဲ ယော
က္ခမနဲ့ ကျမှ လိမ္မာပြမယ်တဲ့ လား’

ရည် ဟားတိုက်ရယ်ပစ်လိုက်တော့ ဒေါ်လေးညှိက ဒီအချိုးမျိုးကို
ယောက္ခမက သည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး နော်တဲ့ ။

ဆရာသင်္ခံမှာ က မိဘတွေ မရှိတော့ဘူး တကယ်လို့ များ ရည်လေးစိ
တ်ကူးယဉ်အိပ်မက်လေး အကောင်အထည်ပေါ်ခဲ့ရင် ရင်ဆိုင်စရာယော
က္ခမရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ... အဟိ ... ဒေါ်လေးကို ပြောပြလိုက် ချင်သည် ။

‘ရည်လေး အခုတလော အရမ်းတက်ကြွပြီး မျက်နှာကလည်း ပြုံးရွှင်
နေတာပဲ ဘာဖြစ်နေ တာလဲ၊ ဒါပေမဲ့အေ ကမ္ဘာနဲ့ တော့ အခင်မင်မပျက်
နေပါ။ မတို့ က ဒေါ်လေးနဲ့ ညီအစ်မလိုနေကြတဲ့ ငယ်သူ
ငယ်ချင်းတွေပါ။ အရင်က ဒေါ်လေးနဲ့ ညည်းအမေ မတို့ အိမ်မှာ စားကြ
ရတာ၊ လမ်းစရိတ်ကအစ မအမေ ကပေးရတာ’

‘အဲဒီကျေးဇူးက တခြားပါ ရည်လေးချမ်းသာလာရင် ပြန်ပေးဆပ်မ
ယ်’

‘ဟဲ့’

‘အိမ်ထောင်ရေးက နှလုံးသားနဲ့ ပဲသက်ဆိုင်တာ၊ ကျေးဇူးက ကျေးဇူးပဲ၊ အဲဒီအယူအဆကို ရည်လေးလုံးဝဆန့်ကျင်တာနော်’

‘ဟဲ့’

ဒေါ်လေးညိုဘာမှ မပြောနိုင်ခင် သူမအခန်းလေးထဲဝင်ပြီး တံခါးကို အသေပိတ်ထားပစ်လိုက် သည် ။

*

အခန်း (၂)

သွန်းရွှေရည်က မဆိုးဘူး၊ မာနခပ်ကြီးကြီးကောင်မလေးပဲ။ ကမ္ဘာ
ရယ်ပစ်ချင်သည် ။ မျက်နှာက စူပုပ်ပုပ်လူကို စိတ်မဝင်စားသလိုလို၊ က
မ္ဘာကို ဘာကောင်များမှတ်နေလဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်မလေးကို တော့ က
မ္ဘာ တွေ့တွေ့ချင်းစိတ်ဝင်စားသည် ။

အရမ်းလန်းတယ်၊ မျက်တောင်လေးတွေက ကော့ကော့ညွတ်ညွတ်
... မထင်မှတ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးက ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်။

ကမ္ဘာက မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မစိမ်း၊ အရင်ရည်း
စားဆယ်ယောက်လောက်နဲ့ တွဲဖူးသည် ။ တစ်ခုတော့ရှိသည် ။ ကမ္ဘာကို
ပဲ ဖြတ်သွားကြတာ။

အလုပ်မှ မလုပ်တာ။ မိဘကချမ်းသာတယ်လေ။ ကမ္ဘာက အမွေတွေ
အားလုံးရမှာ ။ သူ့အရက် သောက်တာကိုပဲ ဖြတ်ခိုင်းကြ၏။ သူ အရက်
ကို ကောင်မလေးတွေထက်ပိုချစ်သည် ။

‘သား ...’

‘မေမေ’

‘ဘယ်လိုလဲ သွန်းရွှေရည်လေးက’

‘လန်းတယ်’

‘မင်းစိတ်ဝင်စားလား’

‘အင်း’

‘သားရယ် ... အိမ်ထောင်တစ်ခုတည်ဆောက်တယ်ဆိုတာ ပေါ့ပျက်ပျက်တွေးလို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ ရည်လေးကို တကယ်ပဲချစ်ရဲ့လား’

ဒေါ်ခင်မမကတော့ သားအတွက်စိတ်ပူတယ် အလိုလိုက်ထားလို့ ဆယ်တန်းအောင်ထားပြီး ဘွဲ့လေးပင်မရ၊ သူ့အဖေလုပ်ငန်းကိုလည်း စိတ်မဝင်စား စိတ်ညစ်နေရသည်။ ။

‘သွန်းရွှေရည်ကလည်း မာနခပ်ကြီးကြီးပဲမေမေ၊ သားရယ်ချင်တယ်၊ သားကို ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးမှ စိတ်မဝင်စားသလို လုပ်မပြုကြဘူး ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... သွန်းရွှေရည်က စိတ်မဝင်စားသလိုပဲ’

‘မေမေ ပြောချင်တာက သားကို ဒီတစ်ခါတော့ အပျော်မကြံဖို့’

‘အတည်ပါ’

‘မင်း ပြောနေတာက ပေါ့နေတယ်၊ ဟိုကောင်မလေးက ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စံထားတဲ့ အချက်တွေ ရှိတယ်တဲ့ ညှိပြောတာ’

‘ဘာတွေလဲ’

‘မသိဘူး ... သူချစ်မှ လက်ခံမှာ တဲ့’

‘ကမ္ဘာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ပြောပြီးပြီလား’

‘နည်းနည်းပါးပါးပဲပြောတာ သွန်းရွှေရည်လေးဆန္ဒနဲ့ ပဲ စီစဉ်လို့ရမှာ တဲ့’

‘အဲဒီကောင်မလေးကိုတော့ လက်ထပ်မယ် မေမေစီစဉ်ပေးတော့’

‘ဟုတ်ရဲ့လား သားရယ်၊ လူကြီးတွေမျက်နှာပျက်အောင်တော့ မလု

ပ်နဲ့ မင်းချစ်လို့ ရရဲ့ လား’

‘ရတယ်’

‘သားရယ် ... မင်းစကားတွေက စိတ်လေးလိုက်တာ၊ ပြီးတော့လေ သား အရက်သောက်တာကို ဖြတ်ပါ’

‘မေမေကလည်း သားကိုအဲဒီလိုမျိုး ချုပ်ကိုင်လို့ တော့ မရဘူး၊ ဒီ ကောင်မလေးက ဘာကောင်မ လေးမို့လို့ လဲ’

သူ့အမြင်အကတ်ဆုံးက သူ့ကိုဆရာကြီးလာလုပ်တာပဲ။ သူ အရက် သောက်ချင်သောက်မယ်၊ သွားချင်သွားမယ် မချုပ်ချယ်နဲ့ မိန်းမယူပြီး ကြောက်ရတာမျိုး လုံးဝလက်မခံဘူး။ တခြားရည်းစားတွေ သူ့ကို ထား ခဲ့တာလည်း ဒါကြောင့်ပဲ သူက လွတ်လပ်မှုကိုနှစ်သက်သည် ။

‘သားဖေဖေကလည်း သားကိုသူ့လုပ်ငန်းတွေ လွှဲချင်နေတယ်။ သား စိတ်ဝင်တစား လေ့လာပါ တော့လား၊ သွန်းရွှေရည်လေး အားကိုးအား ထား ပြုရတဲ့ ယောက်ျားလေ’

‘ဟား ... ဟား ... ဟား’

‘ဟဲ့ ... သား’

‘ဒီကောင်မလေး အကြောင်းပြောတိုင်း သားရယ်ချင်တယ်။ မျက်နှာ စူပာပိုပိုနဲ့’

ဒေါ်ခင်မမကတော့ ရင်လေးတယ်။ သားက ပေပေတေတေ ပညာ ရေးလည်း တစ်ဝက်တစ်ပျက်၊ အလုပ်မှာ လည်း စိတ်မဝင်စားဘူး စိတ် ညစ်ရတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

သားအကျင့်တွေကို ပြုပြင်ပေးမယ့်သူ မိန်းကလေး သွန်းရွှေရည်က

သားကိုပြုပြင်ပေးနိုင်ပါ့မ လား။ အဲဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးနဲ့ တွေ့စေချင်တာပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်က သားကို ချစ်လွန်းပြီး လေသံမာမာ ဖြင့်မပြောခဲ့ ။ သားမျက်နှာညိုသွားမှာ ပင် စိုးရိမ်နေ၏။

သားကိုအရိပ်လိုတကြည့်ကြည့်နဲ့ လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်စွမ်းပေးချင်သည် ။

‘ဒီညနေ မေမေ ရည်လေးတို့ အိမ်သွားမယ်၊ စားစရာတွေသွားပို့မယ်လေ’

‘ကောင်းတယ်၊ သားလည်း လိုက်မယ် မေမေ’

‘လိုက်ခဲ့လေ မေမေ့သားလေးနဲ့ ရင်းနှီးအောင်အကြောင်းရှာပြီး သွားရမှာ ၊ လောလောဆယ်တော့ ညိုတို့ က နွမ်းပါးနေတယ်’

‘သားကတော့ သွန်းရွှေရည်ကို တွေ့ချင်တယ်၊ မဆိုးပါဘူး သား စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

စိတ်ဝင်စားရုံလေးပဲလား သားရယ်။ မင်းကြည့်ရတာပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ မေမေစိတ်ပူတယ်။ သားဖေဖေက သားကိုပစ်ထားရင် ပိုပြီး ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်တဲ့ ၊

ဆက်ပြီးအလိုလိုက်ထားလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့ ။ ဒေါ်ခင်မမက သားဘက်ကနေ အကာအကွယ်ပေးနေခဲ့ သည် ။

‘ညနေကျရင် အရက်မသောက်ထားနဲ့ နော်၊ ကောင်မလေး စိတ်ပျက်သွားမယ်’

‘စိတ်ချမေမေ သွန်းရွှေရည်ကို သား လက်ထပ်မှာ နော်၊ အပိုင်သိမ်းပိုက်ရမယ်၊ ဘယ်နည်းပဲ သုံးရသုံးရလေ’

‘သားနှစ်သက်တာ ရင်ထဲနေတကယ်ပဲနှစ်သက်တာလား၊ ကောင်မလေးက မာနပြလိုက်လို့ ရွဲ့ပြီးအရယူချင်တာလား’

‘နှစ်ခုလုံးပဲ’

‘သား ... ကမ္ဘာ’

သွန်းရွှေရည်ကိုတော့ ကမ္ဘာချစ်သွားတယ်၊ အရယူမယ် ကမ္ဘာနှလုံးသားထဲ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရောက်လာဖို့ ဆိုတာ လွယ်မှ မလွယ်တာ။

ရည်းစားတွေအများကြီးထားပြီး တစ်ယောက်မှ ရင်ထဲမှာ မကျန်ရစ်၊ အရက်လောက်မနှစ်သက်မိ။ မင်းကတော့ နည်းနည်းလေးနှင့်တယ် အချစ်လားပဲတွေ့ချင်တယ်ကွာ၊ မင်းလက်ကိုဆွဲပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံး လျှောက်သွားချင်တယ် အရမ်းလှပတဲ့ ရည်လေး။

ညနေကျတော့ သူသေသေသပ်သပ်နှင့် အလန်းပြင်ပြီး မေမေနောက်လိုက်လာခဲ့သည် ။

‘သားရယ် ... မေမေသားလေးကလေ ဒီလိုဝတ်စားပြင်လိုက်တော့ မင်းသားရှုံးတယ်၊ လူချော လေးပါ’

‘သားဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်အတွက် ကိုယ့်လွတ်လပ်ခွင့်ကိုထိန်း ချုပ်တာ ပထမဆုံးပဲ မေမေ’

မင်းကိုရအောင်တော့ ကမ္ဘာကြိုးစားမယ် သွန်းရွှေရည် ကမ္ဘာနှလုံးသားထဲမှာ နည်းနည်းရှိနေ လို့ ပါ။ အရမ်းကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ ကိုယ့်ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို လာချုပ်ချယ်ပြင်ဆင်ခိုင်းလို့ တော့ မရဘူး

။

သွန်းရွှေရည်တို့ အိမ်ရောက်တော့ သင်တန်းက ဂျပန်စကားပြောကို

အသံကျယ်ကျယ်နှင့် တစ်ယောက်တည်းပြောနေသံက စတင်ဆီးကြိုလိုက်သည်။ ။

‘တွေ့လား သား ... ရည်လေးက အရမ်းကြိုးစားတာ’

‘အင်း’

ကိုယ်က မင်းရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို နှစ်သက်တာတွေ မဟုတ်ဘူး၊ လှလို့ ။

အသားဖြူဝင်းဝင်းအိအိစက်စက် နုဖတ်ဖတ်လေး
စွဲမက်စရာကောင်းတယ်။ မင်းရဲ့ မျက်ဝန်း တင်းတင်းလေးကိုလည်း နှစ်သက်တယ်။ မင်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုလည်း ချစ်တယ်။ မင်းဆီမှာ ကိုယ် နှစ်သက်တဲ့ အရာတွေက အများကြီးပဲ။ ကိုယ်က အလှအပကို အရမ်းကြိုက်တာ။

သူတို့ အိမ်ထဲဝင်ထိုင်တော့ ဒေါ်လေးညိုက ပျာယာခတ်အောင် ဆီးကြိုနေသည်။ ။

‘မ လာတယ် ... သားလည်း ပါလာတာပဲ၊ ထိုင်ကြပါဦး’

‘ဟုတ်တယ်ညိုရေ မင်းတို့ အတွက် စားစရာတွေလာပို့တာပါ။ မလည်း လက်ဆောင်ရတာလေ သားကို အဖော်ခေါ်လာရတာပါ’

သွန်းရွှေရည်ရဲ့ စာကျက်သံတိတ်သွားသည် ။ ဒေါ်လေးညိုက ဝင်ခေါ်ခဲ့ပေမယ့် ရုတ်တရက်ထွက် မလာပေ။

ဘယ်လိုလဲရည်လေး ကိုယ့်ကို စိတ်မဝင်စားတာလား ... ပြောစမ်းပါကွာ ဒီမာနလေးကို ချစ်တယ်။ အကြာကြီးနေမှ ထွက်လာသည်။ ။

‘သမီးလေးက သင်တန်းစာတွေကျက်နေတာလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အန်တီမက စားစရာလာပို့တာပါ သားကိုခေါ်လာရတယ်လေ၊ ကားမောင်းဖို့ ပါ သမီးအန်ကယ် က အရမ်းအလုပ်များ တယ်။ မကြာခင် လုပ်ငန်းတွေ သားကိုလွှဲအပ်ပေးတော့မယ်’

ပုံစံကိုကြည့် အမြင်ကတ်တယ်၊ ရည်ကတော့ အထင်မကြီးပါဘူး၊ ဝတ်ထားတာကတော့ မင်းသား ရှုံးတယ်၊ မျက်စိနောက်ပါတယ်။

ဆရာသင်္ခံနဲ့ တော့ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ၊ အရည် အချင်းတွေရှိရမယ်။ ကမ္ဘာက မိဘပဲချမ်းသာတာပါ၊ ရည်ကတော့ မျက်နှာတည်တည်လေးနေသည် ။

‘ရည်လေးရော ဘာလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားလဲ’

‘ရည်ကတော့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ဝင်လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားပါတယ်၊ ဂျပန်နဲ့ ဖက်စပ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုပါ’

‘အန်တီတို့ ကုမ္ပဏီမှာ လည်း ဝင်ပြီးအလုပ်လုပ်လို့ ရပါတယ်၊ ဝင်မလား’

‘ပညာစုံမှ ဝင်ဖို့ စိတ်ကူးထားပါတယ်၊ သင်တန်းတွေပြီးအောင် တက်ဦးမယ်’

‘တူမလေးရည်က လိမ္မာပါတယ် မရဲ့ အခမဲ့သင်တန်းတွေတက်ပြီး ကြိုးစားနေတာပါ၊ အရမ်း ကြိုးစားတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အန်တီမက ကြိုးစားတဲ့ သူတွေဆိုရင် အရမ်းကူညီထောက်ပံ့ချင်ပါတယ် သမီး ရယ်၊ လိုအပ်တာပြောပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ လိုအပ်တာတော့ ဘာမှ မရှိပါဘူး အန်တီမ ရည်ကလေ ကို

ယုံဟာကိုယ်ကြိုးစားတာပဲ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေပြီး တက်ကြွတယ်လေ’

‘အန်တီကိုတော့ အားမနာနဲ့ နော် ကလေး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

သူမထွက်သွားချင်နေသည် စိတ်တွေအိုက်လိုက်တာ။ အန်တီမက အတင်းကြီးလိုက်လျောနေ သည် ။ ရည်က ကျေးဇူးတင်မခံချင်ဘူး၊ သူ့သားကိုလည်း ယူမှာ မှ မဟုတ်တာ။

ရည်စံထားတဲ့ အရည်အချင်းတွေမရှိတဲ့ ယောက်ျားကိုတော့ လုံးဝမစဉ်းစားဘူး။ သူမစိတ်ညစ်နေ သလို ကမ္ဘာကလည်း အပြင်ထွက်ဖို့ ခေါ်နေသည် ။

‘ရည် အပြင်ခဏလောက်ထွက်ရအောင်၊ လူကြီးတွေစကားပြောကြပါစေ။ ကိုယ်နဲ့ ရည်က ကားနဲ့ အပြင်ထွက်မယ်’

‘ဟင့်အင်း ... မနက်ဖြန် ရည် စာမေးပွဲရှိတယ်’

‘လာပါ ရည်လည်း စိတ်အပန်းဖြေအောင်ပါ။ သွားကြရအောင် လူကြီးတွေကြားထဲမှာ ကိုယ်တို့ က ဘာလုပ်နေမှာ လဲ သွားကြရအောင် ရည်’

‘ဟုတ်သားပဲ ရည်လေး လိုက်သွားလိုက်ပါကွယ်၊ မောင်ကမ္ဘာ ပျင်းနေမှာ ပေါ့’

ဒေါ်လေးကလည်း သွားဖို့ ပြောနေတော့ ရည် ငြင်းဆန်၍ မဖြစ်တော့ပေ ထပြီးလိုက်ခဲ့ရသည် ။ ကားပေါ်ရောက်တော့ သူမငိုပစ်ချင်နေ၏။ သူ့ကားကို မစီးချင်ပါဘူး မုန်းလို့ ။ ကမ္ဘာက ကားကိုမောင်း ထွက်လာသည် ။

‘ဘယ်ကိုသွားမလို့ လဲ ကမ္ဘာ’

‘ကမ္ဘာလုံးကြီးရဲ့ အပြင်ဘက်’

‘ဘာ’

‘လကမ္ဘာကိုပါ’

‘အကောင်းပြောနေတာနော်’

‘ကိုယ်ကလည်း အကောင်းပြောနေတာပဲလေ၊ အေးမြပြီး ငြိမ်းချမ်း
တဲ့ ကမ္ဘာလေးဆီ ရည့်ကို ခေါ်သွားချင်တယ်’

‘စိတ်ပျက်လိုက်တာ’

သူမ နှုတ်ခမ်းလေးစုပြီး ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်လေးပြော
တော့ ကမ္ဘာ ရယ်ပစ်ချင်သည်။ ။ မင်းက သေသေချာချာကြည့်တော့မှ အ
ရမ်း ... ကို စွဲမက်စရာကောင်းပြီး ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ စွဲသွား ပြီကွာ
ရင်ထဲမှာ ခံစားရတယ်။

ကောင်မလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါတောင် ရင်မခုန်
ခဲ့ဘူးတာအမှန်ပါ သွန်းရွှေရည် ချစ်တယ်ကွာ။ ကမ္ဘာ ရင်ထဲအထိ
ငြိသွားသည်။ ။

‘ဘာကြည့်နေတာလဲ ကားကို သေသေချာချာမောင်းစမ်းပါ၊
တော်ကြာ တိုက်မိလို့ သေလိမ့်မယ်’

‘ရည်လေး’

‘ဘာလဲ’

‘ကိုယ်လေ တကယ်ပဲမင်းကို ကမ္ဘာအပြင်ဘက်ကို ခေါ်သွားချင်တယ်’

‘အရူးပဲ’

‘မင်းနဲ့ တွေ့တော့ ကိုယ်ရူးချင်တယ်’

‘နင်နော်’

‘ဟား ... ဟား ... ဟား’

‘ဘာရယ်တာလဲ လှောင်တာလား’

‘ချစ်လို့’

‘ဘာ’

‘I Love You’

‘နင် ... နင်’

သူမဒေါသတကြီးနှင့် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်နေသလောက် ကမ္ဘာကတော့ သဘောကျစွာ ကောင်မလေးအား ကြည့်ပြီး ရယ်ပစ်သည်။ ။

*

အခန်း (၃)

အိမ်ပြန်ကာနီးတွင် ကမ္ဘာက ရည့်အားထပ်ပြောသည် နင့်ကို ငါရည်းစားစကားပြောတာနော်လို့ ။

သူမက ဒေါသတကြီး ခါးခါးသီးသီးပင် ပြင်းဆန်နေသည် ။ ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ ကမ္ဘာလို တစ်ဦးတည်းသောသား ငထောကိုငြင်းမည့် ကောင်မလေး မတွေ့သေးပေ။ ရည့်မျက်နှာလေးက မာမာထန်ထန် မနှစ်သက်တဲ့ မျက်ဝန်းလေး အရမ်းတော့လှသည် ။

‘ပြန်မယ်’

‘အဖြေပေးပါ’

‘ဘာဆိုလို့ လဲ ရှင်နောက်နောက် ပြောင်ပြောင် လာမပြောနဲ့ နော် ဒါကစားစရာ မဟုတ်ဘူး ။ နင် ကစားခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတွေလို လာမဆက်ဆံပါနဲ့’

‘အတည်ပါ’

‘ဘာအတည်လဲ’

‘ချစ်တယ်’

‘နင်’

‘ကိုယ့်ကိုပြန်ချစ်မယ် မဟုတ်လားဟင်’

‘သွန်းရွှေရည် စံထားတဲ့ ယောက်ျားက နင့်ပုံစံ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး က
မ္ဘာ’

‘အဲဒီလိုလာပြုပြင်ရင်တော့ နင်ပဲစိတ်မောရမယ် ရည်’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဒေါသသိပ်ပြီးမကြီးပါနဲ့ ရည်လေးရာ၊ မင်းက မလွဲမသွေ
ကိုယ့်ဇနီးဖြစ်မှာ ပါ’

‘နင် ... နင်’

သူမ ဒေါသတကြီး လက်ကိုမြှောက်လိုက်သဖြင့် သူဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်
ထားရာ သူမရုန်းသည်။ ။

‘ရည်လေး ငြင်းလေ၊ ကိုယ်ကတော့ မလွဲမသွေလက်ထပ်မှာ ပါ မင်း
ငြင်းမနေပါနဲ့ နော်’

‘နင် ... နင် အရမ်းစော်ကားလွန်းတယ် ကမ္ဘာ၊ ငါ့ကိုအထင်သေးတာ
ပဲ’

‘ချစ်တာပါ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံမယ်ကွာ၊ မင်းနဲ့ မှ ချစ်တတ်လာတာ’

‘အပိုတွေ ... ကမ္ဘာနော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အလွယ်ရနေ
တဲ့ လူဖြစ်နေလို့ အထင်လာ မသေးပါနဲ့ ၊ ရည်က နင်တွေ့ကြုံဖူးတဲ့ မိန်း
ကလေးတွေနဲ့ မတူဘူးနော်’

‘မတူလို့ ချစ်တာ’

‘နင်’

‘ကိုယ်က အလွယ်တကူရတာကို အထင်မကြီးဘူး’

မပြောတော့ပါဘူး။ ကမ္ဘာဆိုတဲ့ ကောင် လူရှုပ်ပဲ
သူမဘာပဲပြောပြော နားမထောင်ဘဲ သူပြောချင် တာပြောနေသည် ။
ဒေါသဖြစ်လိုက်ရတာ။

ရည်သဘောကျတာက ဆရာသင်္ခံလို တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယော
ကျားတစ်ယောက်၊ သူနဲ့ တခြား စီပဲ။

ကမ္ဘာ့ကို အထင်သေးသည် ။

‘ရည်ပြန်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်ကွာ၊ ဒီလော
ကအထိ မျက်နှာကြီးစူပုပ်ပြီး ဒေါသကြီးမနေပါနဲ့’

‘ကမ္ဘာ’

‘ပြော’

‘ရည့်ကို ပေါ့ပျက်ပျက် အလေးအနက်မထားတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ လာပြီးမဆ
က်ဆံပါနဲ့ နော်’

‘ဒါကိုယ်အလေးအနက်ဆက်ဆံနေတာလေ ရည် ... အဟွန်း’

တခြားမိန်းကလေးတွေကို သူဘယ်လို ဆက်ဆံနေလဲ၊ ကမ္ဘာ နည်းန
ည်းလေးမှ ထောင့်မကျိုးဘူး။ သူက လူချောသူဌေးသား ခေတ်မီတဲ့
ဒီဇိုင်းတွေဝတ်ဆင်ထားပေမယ့် ဆရာသင်္ခံနဲ့ တော့ ယှဉ်လို့ မရအောင်
ဖြစ်နေသည် ။

‘ရည်က ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် ချောတယ်၊ ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ စွဲ
မက်စရာပဲ’

‘အမလေး စိတ်ညစ်လိုက်တာ အိမ်မြန်မြန် ပြန်ရောက်ချင်ပါပြီ’

ရည်က မကြည်မလင်အလိုမကျသလို မျက်နှာလေးတင်းနေ၏။ သူစိ

တိထိခိုက်သွားရသည်။ သွန်းရွှေရည်က ကမ္ဘာ့ကို လွှမ်းမိုးနေပြီဆိုတာ သိလာရ၏။ သူ့နှလုံးသားတွေထဲအထိ ရည်လေး တိုးဝင်နေသည်။

‘ရည် လောကကြီးက တစ်မျိုးပဲနော်’

‘နင်ပဲ တစ်မျိုးဖြစ်နေတာပါ’

‘ဟုတ်မယ်ထင်တာပဲ၊ ကိုယ် ပထမဆုံးအကြိမ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ တင်းမာခက်ထန်မှုနဲ့ ငြင်းဆန်မှုကို ခံယူရတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ဒေါသဖြစ်မနေဘူးကွာ၊ အရမ်းခံစားနေရတယ်’

‘အပိုတွေ နှင့်အကျင့်စရိုက်တွေကို ငါမသိဘဲနေမလား။ မှ င်သေသေနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရဲ့ ဘဝကို ဖျက်ဆီးနင်းချေ လာပြီး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနေတာပဲ’

‘ဘာ’

‘နင့်ကို ငါမချစ်ဘူး’

ရည် အားမနာပါဘူး ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ပြောပစ်လိုက်သည်။ သူမရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲ က ခင်ပွန်းလောင်းက နင်လုံးဝ မဟုတ်ဘူး ထက်ကမ္ဘာ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သူမဘယ်သူ့ကိုမှ အားမနာတော့ဘဲ အခန်းလေးထဲဝင်လာသည်။

‘ဟဲ့ ... ရည် ဘာဖြစ်လာကြတာလဲ လာဦးလေ’

ဒေါ်ညိုညို စိတ်ပူပြီးမေးတော့ ရည်လေးက တုံ့ပြန်မဖြေ အခန်းထဲဝင်သွားသည်။

ဒီကောင်မလေးက အားနာတတ်တာမဟုတ်။

ကြည့်လေ မကိုးနုတ်ပင်မဆက်၊ ရိုင်းတယ်။ မိမဆုံးမ ဖမဆုံးမ ဖြစ်
နေသည် ။

‘ကမ္ဘာ သားဘာဖြစ်လာကြတာလဲ၊ ရန်ဖြစ်လာကြတာလားကွယ်’

‘ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကမ္ဘာ စလို့ ပါ’

‘အမလေးကွယ် ဒီကောင်မလေးက စနောက်တာလေးနဲ့ စိတ်ဆိုးစ
ရာလား၊ ကြည့်စမ်း အခန်းထဲဝင်သွားတယ်’

‘သားက အစအနောက်သန်တယ် ညှိရယ်၊ ထားလိုက်ပါ ... ငယ်
သေးတာပဲ၊ မကို အားမနာပါနဲ့၊ လူငယ်တွေအထာကို နပ်ပါတယ်’

မိသွန်းရွှေရည် ဒေါသဖြစ်လိုက်တာနော်။ ကြည့်စမ်း မမို့လို့ ပေါ့။ ဒီ
ကောင်မလေးပုံစံနဲ့ ဘယ်လို ယောက္ခမက သည်းခံမှာ လဲ။ ဒေါ်ညိုညိုက
တူမအတွက် ရွေးချယ်ပေးနေရတာပါ။

အကြောသိတယ်။ အားမနာတတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်
စိတ်သဘောပြည့်ဝတဲ့ ယောက္ခမတွေရဖို့ လည်း အဓိကပဲ မဆို ဘာမှ
ပြောစရာမလိုဘူး။ ဒေါ်ညိုညို ပျာယာခတ်နေသည် ။

‘ဒီကောင်မလေးက အလိုလိုက်ထားလို့ ပါ၊ သားကမ္ဘာရယ် သည်းခံ
ပေးပါ’

‘ရပါတယ် အန်တီညို၊ ရည်က စလို့ ကောင်းတယ် ချစ်စရာလည်း
ကောင်းပါတယ်။ အန်တီညိုကို တောင်းဆိုပါရစေ၊ ကမ္ဘာ ရည်နဲ့ လက်
ထပ်ချင်ပါတယ်’

‘အမလေး ... ကမ္ဘာရယ် အန်တီညိုက သားလက်မခံမှာ ပဲ စိုးရိမ်မိ
တာပါ။ ရည်က ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ကောင်မလေးပဲ အားနာလိုက်တာကွယ်

‘ကမ္ဘာတို့ လက်ထပ်ပွဲကိုပဲ အမြန်ဆုံးစီစဉ်ပေးပါ’

‘အန်တီညိုနဲ့ မတို့ စီစဉ်ပါမယ်၊ ခဏလေးတော့ စောင့်ပါဦးကွယ်’

‘ပထမဆုံးတော့ စေ့စပ်ထားချင်တယ်၊ ရည့်ကိုစိတ်မချလို့ ပါ’

ရည် မနှစ်သက်တဲ့ အပြုအမူတွေကို ကမ္ဘာ ပြုပြင်ပါမယ်ဆိုတဲ့ စကားကို မပြောချင် အကျင့်ပါ တယ်။ ရည့်ကိုတော့ သူ့အရယူမှာ ပါ။ သူက မာနခဲလေးတွေကိုပဲ ချစ်တယ်၊ အထင်ကြီးတယ်။

စေ့စပ်ပွဲအတွက် မေမေက အန်တီညို့အား ပိုက်ဆံသိန်းနှစ်ရာနှင့် စိန်တစ်ဆင်စာပေးအပ်သည် ။

‘လက်မခံပါရစေနဲ့ ဦး မရယ်၊ တူမလေးရဲ့ ဆန္ဒက အလွယ်တကူလက်ခံမှာ မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ မဖြစ်ဖြစ်အောင်တော့ ညှိစီစဉ်ပါမယ်။ တူမလေးကို အကြောင်းသိတဲ့ မ လက်ထဲပဲ အပ်ထားချင်ပါတယ်’

‘ညိုရယ် မလည်း လေ သားကိုစိတ်မချဘူး၊ တည်ငြိမ်စေချင်ပါပြီ၊ ရည်လေးက နေတတ်သလို နေပေမယ့် အရည်အချင်းတွေရှိပါတယ်။ ညိုလက်ခံထားပါ ဒါအတွက်စိတ်မပူပါနဲ့ မတို့ ကအကြောင်းသိ ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ’

မေမေအတင်းပေးမှ အန်တီညိုက လက်ခံသည် ။ အပြန်မှာ သူက အခန်းလေးထဲမှာ ငြိမ်ကုတ်နေ တဲ့ ရည့်ထံဝင်တွေ့၏။ ခပ်တည်တည်နှင့် မျက်ဝန်းမာမာရွန်းလက်လက်တွေကို သူနှစ်သက်သည် ။

‘ရည်’

‘ဘာလဲ’

‘ပြန်တော့မလို့’

‘ပြန်’

‘မေမေ့ကိုတော့ ထွက်နှုတ်ဆက်ပါ။ လူမှုရေးအရလေ တော်ကြာ
ယောက္ခမလောင်းကြီးက သူ့သားနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ အငြိုးအတေးနဲ့ နှိပ်
စက်နေမယ်’

သူမဘာမှ မပြောတော့ နင့်လိုအရူးကောင်နဲ့ တုံ့ပြန်ပြောနေလို့ လ
ည်း အပိုပဲလေ။ ပြောချင်တာပြော နင့်အမေကို ဘယ်တော့မှ ယောက္ခမ
တော်ဖို့ စိတ်မကူးဘူး။

နင့်လိုအသုံးမကျတဲ့ သားကို ဘယ်သူက လက်ထပ်မှာ လဲ ကမ္ဘာအ
ရူး။ သူမငြိမ်သက်နေသည် ။

‘ထလေ’

‘မထဘူး’

‘ကမ္ဘာက အတင်းလက်ဆွဲခေါ်မှာ နော်၊ မလုပ်ဘူးမထင်နဲ့ ၊ ကိုယ်
တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကိုယ့်အမေက အပြစ်မရှိတဲ့ သူလေ’

သူက လက်ဆွဲမယ်တကဲကဲလုပ်နေ၍ မလွဲသာမရှောင်သာတော့လို့
ရည်အပြင်ထွက်လာသည် ။

‘အန်တီမ ပြန်တော့မလားဟင်၊ သူ့ကြောင့်ပါ ရည့်ကို အရမ်းစနော
က်နေတယ်’

‘အေးပါကွယ် အန်တီမ တောင်းပန်ပါတယ် ရည်လေးရယ် သားက
နောက်တတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သားက သမီးကိုတော့ ခင်မင်ပါတယ်’

ကမ္ဘာက

စပ်ဖြဖြ

ဘာအလေးအနက်လဲ၊

သူမကို

ရည်းစားစကားပြောတာပဲကြည့်လေ အပေါ်စား ဆန်လိုက်တာ၊ လွယ် လွယ်ပြောပစ်သည်။ ။

အဲဒီလိုအကျင့်စရိုက်ရှိနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဓာတ် က ကြောက်စရာကောင်းသည် ဟု သတ်မှတ်ထား၏။ ကမ္ဘာက အနိုင်ကျင့်တတ်သည်။ ။

‘သွားပြီ ရည်’

‘သမီးလေး သွားပြီနော်’

‘ဟုတ်’

သူတို့ ကား ပျောက်သွားမှ ရည် စိတ်အေးသက်သာသွားရပြီ။ သက်ပြင်းမောကြီးကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တော့ ဒေါ်လေးညိုက မျက်စောင်းလှမ်းထိုးသည်။ ။

‘ရည် တွေ့လား’

‘ဟင် ... ဘာတွေလဲ’

‘ညည်းအတွက် စိန်တစ်ဆင်စာနဲ့ စေ့စပ်ပွဲမှာ သုံးဖို့ ငွေတွေ’

‘ဟင် ... ဒေါ်လေးကိုဘယ်သူက လက်ခံတယ်ပြောသေးလို့ လဲ၊ ဒီ ကောင်က စပ်ဖြဖြ ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ အခုပဲတွေ့တာ ရည်းစားစကားပြော တယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ ရည်၊ ဘာဖြစ်လဲ ... ကမ္ဘာ နှစ်သက်တဲ့ မိန်းက လေးက အရမ်းပြည့်စုံသွားမှာ ’

‘ဒေါ်လေးညိုရာ တူမဘဝကို ကောင်းစားစေချင်တာလား၊ နှစ်မွန်း စေချင်တာလား ပြောပါဦး’

‘ဟဲ့ ... ကောင်းစားစေချင်တာလေ ညည်းလေးအချိုးနဲ့ ဘယ်ယော
က္ခမက သင့်မြတ်မှာ လဲ’

‘ယောက္ခမတွေမရှိတော့တဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ ရည်က ယူမှာ ’

‘ဘာ’

‘ရည် အိမ်ထောင်ပြုတာတွေ ဘာတွေမစဉ်းစားသေးဘူးနော်၊ စေ့စပ်
တာတွေ ဘာတွေမလုပ်ပါနဲ့ ဦး၊ စိန်လည်း မမက်ဘူး၊ ငွေတွေလည်း ပြန်
ပေးလိုက်ပါ’

‘မပေးဘူး ညည်းကိုစဉ်းစားချိန်တစ်လပေးမယ်။ ညည်းလေး ဆန္ဒအ
တိုင်း အိမ်ထောင်ရေးကို တော့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး’

‘ရည်မှ သူ့ကို မနှစ်သက်တာ’

‘နှစ်သက် ... မနှစ်သက်တာတွေ မပြောစမ်းနဲ့ ရည် မက ညည်းအ
တွက် အသင့်တော်ဆုံး ယောက္ခမပဲ ကမ္ဘာနဲ့ လက်ထပ်ရမယ်’

‘ကမ္ဘာက လူရှုပ်လူပွေ ဒေါ်လေးညိုရဲ့ ၊ ပုံစံကိုကြည့်လေ ရည်က စံ
ထားတဲ့ သူပဲ’

‘ဘာစံမှ မထားနဲ့ ကမ္ဘာနဲ့ ပဲလက်ထပ်ပါ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဒေါ်လေးညို
ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးပါကွယ် နော် ... တူမလေး’

ဒေါ်လေးညိုကိုလည်း ရည် သနားသည် ။ တူမအတွက် လက်ထပ်
တော့မည့် ချစ်သူကိုပင် စွန့်လွှတ် လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်နေခဲ့၏။
အပျိုကြီးဘဝနှင့် အရိုးထုတ်တော့မည့် ဒေါ်လေးညိုအတွက်လည်း တစ်
ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့မိ၊ ရည်က နေချင်သလိုနေထိုင်တာပါ။

ဒေါ်လေးညို မျက်နှာမှာ စိတ်သောကတွေ ဖိစီးနေသည် ။ ရည် စိတ်

ညစ်တယ်၊ ဒေါ်လေးညို အတင်းအကျပ် စေ့စပ်ရင်လည်း ရည် ငြင်းပယ်
လို့ ရမှာ မဟုတ် သေချင်တာပဲ။

ရည်မှာ ချစ်သူလည်း မရှိ ဒေါ်လေးညိုကတော့ ညည်းမှာ ချစ်သူရှိရ
င်ပြတဲ့ ရည်မှ မပြနိုင်တာပဲ။ တူမလေး ဘဝအတွက် စိတ်အေးရမယ်ဆို
ရင် တူမလေးဆန္ဒအတိုင်း လိုက်လျောပေးမယ်တဲ့ ။ သူမမှာ ပြစ်ရာကမ
ရှိ။

ဆရာသင်္ခီကိုပဲ သတိရနေသည် ။

★